

KANAL-NYT

Nr. 20

Forår og sommer 2023

Kanal-Nyt nr. 20 - 2023

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Bestyrelsens beretning.

I år har vi måtte sige farvel til Axel Schmidt og vores tanker går til dig Jytte. Ære være hans minde.

I år har der ikke været restriktioner af nogen art, men alligevel er verden gået af lave, med krig i Ukraine og med banker der går konkurs, som påvirker hele verden.

Men på trods af alt, har festudvalget igen i år, holdt både Sankt Hans fest og senere ålegilde, til stor fornøjelse for rigtig mange.

Nu må vi se, om vi igen i år, kan holde ålegilde, da fritidsfiskere jo ikke må fange ål i fjorden.

Vores "*Kanalnyt*" udkom også, som vi med stor iver kastede os over. Vi skal lige se, om der er et billede eller, om der er skrevet noget, om os selv, som vi kan grine af eller glæde os over. Kanalnyt er en stor glæde for os alle, tak for det.

Værkstedsgruppen fik os også lokket med til arbejdsdage, som vi nyder, især det sociale samvær. Men arbejdsdagen er blevet lidt lettere, nu da vi har fået en gartner til at hjælpe os, samtidig med, at vi får to nye (Robertaer) som skal slå græsset på vores to plæner.

Vores fælleshus, bliver nu brugt oftere, da vi foruden udlejning, har vi startet vores torsdagsklub, hvor vi spiller kort, strikker og får talt om løst og fast. Den har været godt besøgt, så jeg vil kalde det en succes.

Vi i bestyrelsen, har igen i år holdt mange møder.

Vores kanalrenovering, har stadigvæk fyldt en del. Men nu skulle vi være færdig, Rialto broen blev forlænget og de sidste gelændere blev sat op, så nu venter vi bare på solen, så vi alle kan bruge vores dejlige udendørs arealer.

Om det er vores kanalrenovering ved jeg ikke, men vi ser næsten ikke nogen rotter mere, Evan fanger dog en enkelt i ny og næ.

Til gengæld ser vi ofte, den utrolig flotte Isfugl, nogle har ovenikøbet set to på en gang, det er rigtig dejligt at den igen, vil bo her hos os.

Som i kan se på årsopgørelsen, har økonomien fyldt en del.

Alt stiger til det utrolige, men vi var heldige, da vi fik vores lån lagt om, med fast rente, da renten jo har oversteget vores fastlåste rente.

Igen i år vil jeg fremhæve vores sociale samvær her på Broen, som er så utroligt vigtigt.

Sidder man i sofaen og føler sig lidt alene, kan man gå en tur rundt om kanalen, der møder man ofte en, man kan slå en sludder af med. Sludderer og den friske luft gør, at man har det lidt bedre, når man igen sidder i sofaen.

Jeg mener, det er den vigtigste del, af at bo her på Marcussens Bro, nemlig at vi kommer hinanden ved, på en god måde.

Tak!

*på bestyrelsens vegne
Hanne Toft*

Den nyvalgte bestyrelse på Generalforsamlingen 14. april 2023.

Fra venstre mod højre:

Hanne Toft, Andersen Enevoldsen, Poul Krogh, Knud Erik Thomsen og Ole Nielsen

Forår ved Mariager Fjord

Det var Anders, der på et bestyrelsesmøde her i foråret pludselig begyndte at fortælle om en underlig oplevelse, han havde haft en aften, hvor han var gået sent i seng.

Før sengetid var han gået ud på terrassen for i stilhed at nyde aftenens ro og det stigende mørke.

Pludselig høre han mærkelige lyde ovre ved et af nabohusene i østområdet - *tyvetogt, indbrud eller noget andet og værre* - men ved nærmere undersøgelse viste det sig at være to oddere der var i færd med at skabe familie. Et meget sjældent og spændende fænomen.

Odderen møder man mest i lavvandede floder og åer og i mindre grad langs saltvandskyster. Odderen er fortrinsvis aktiv om natten, men ses også i dagtimerne. Odderen er et rovdyr, og det er vist egentlig et held for os, for efter sigende jager den rotter, og det er der vist ingen, der har noget imod.

Hannen og hunnen er ifølge de leksikale oplysninger kun sammen i forbindelse med parringen, og derfor en særlig oplevelse, som Anders blev vidne til - og tilmed helt tæt ved boligerne her på Marcussens Bro.

Et forårstegn, men jo ikke det eneste.

Flere har på stedet oplevet den sjældne isfugl endda flere af slagsen. Det handler alene om at være på rette sted til rette tid og så holde øjnene åbne.

Jeg så den sidste år, men har endnu ikke været heldig i år, men det kommer forhåbentlig.

Finn Carpentier

Den gode arbejdsdag

Det blev måske én af de bedste arbejdsdage, vi har haft, da vi mødtes onsdag morgen den 3. maj. Der var indbudt til morgenkaffe og orientering klokken 8.30, og allerede her var der mødt mange - én enkelt endda uden at være tilmeldt. Det gik, og der var rigeligt med kaffe og friskbagt hjemmebragt franskbrød, dertil ost og marmelade. Rigtig hyggeligt.

Efter de første mundfulde morgenmad trådte Evan i karakter og fortalte lidt om dagens opgaver og rollefordelingen mellem de fremmødte. Det voldte som sædvanligt ingen problemer. Alle fandt sig en plads og gjorde så fin gavn, hvor man var.

I fælleshuset var der enighed om, at alle vinduer skulle vaskes og rengøres på begge

Flittige hænder

Teamwork

sider(!), udvendigt såvel som indenfor, og det gik ihærdige deltagere så i gang med.

I udenomsarealerne udenfor blev der knap så meget fokus på det, der ofte har fyldt meget - fjernelse af ukrudt og rengøring af fællesarealerne.

Nu, hvor vi har fået ”havemand”, var det muligt at lade den slags ligge og i stedet gå i gang med det

Forlydender vil vide, at ruderne i fælleshuset ikke har været rengjort på indersiden siden Marcussens Bro overtog huset

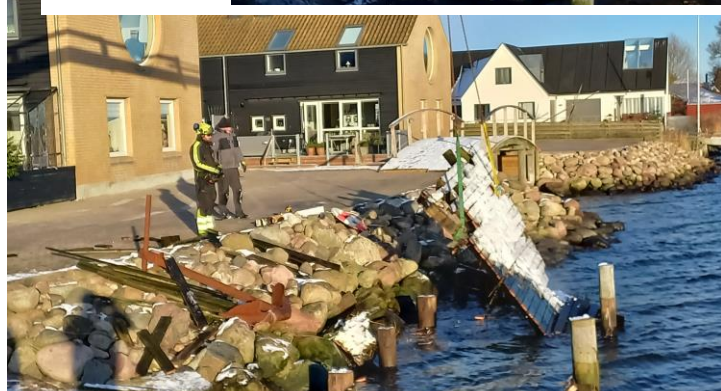
spændende arbejde med at lave erstatning for den gamle flydebro, der var gået til, og med at forny broen ved fiskepladsen.

Ét hold tog sig af den ene bro, ét andet tog sig af den anden. De, der arbejdede ved fiskepladsen, holdt ud længst op ad dagen og fik faktisk arbejdet gjort færdig.

Arbejdsbåden sættes i vandet

Den gamle
flydebros
endeligt!
Den
kunne ikke
mere, det
var derfor,
der skulle
laves en ny!

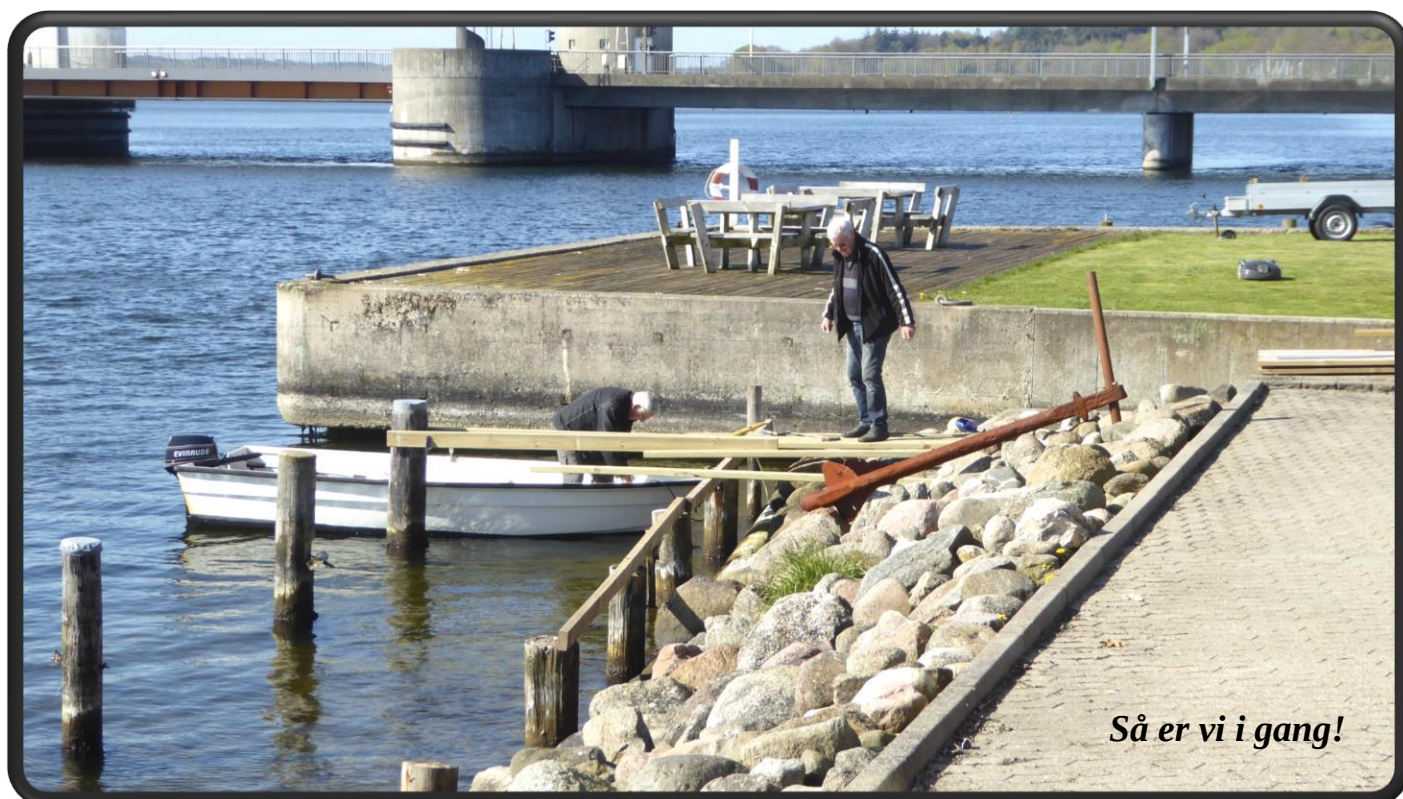

*Billederne
på denne
side skyldes
Poul Krogh.*

Så langt nåede man ikke med flydebroens erstatning, men den nye bro bliver naturligvis gjort færdig.

Jeg var selv med her, og for mig var det rigtig spændende og ganske nyt. Om jeg var til gavn eller det modsatte, véd jeg ikke, men jeg tror, jeg lærte eet og andet og gjorde vel også en smule nytte ved at gå til hånde og ellers gøre, som der blev sagt.

Det var lidt af et ingeniørprojekt at få det bærende understel på plads. Det var Ole, der styrede projektet, og det gjorde han fremragende efter min mening.

*Der blev bare
gået til den*

Udfordrende arbejdsvilkår

Der saves -

*pas på fingrene,
maskinen kender ikke
forskell!*

*Ja, så langt
nåede vi - på
dagen*

I skrivende stund mangler dæksplankerne at blive lagt - og det østligste fag af broen. Når det er på plads, har vi snakket om at anbringe en bæk derude, hvor man bogstavelig talt kan sætte sig i vandkanten og nyde udsigten ud over fjorden og måske i udsigten finde den der særlige form for fred og ro, som vi alle hver på vores måde søger efter.

Begyndelsen

Arbejdet skrider fremad

*Omhu,
nøjagtighed,
men buen
skal være
der. Pas på
fingrene!*

På fiskepladsen nåede man lidt længere på selve dagen, og resultatet er bare blevet flot.

Hvor er det godt at bo et sådant sted, hvor vi ikke skal ud og lede efter rekreative områder. Vi har det lige udenfor døren.

Og så måske det allerbedste: *alle skønner på det og glæder sig over det, og det er godt. Det er jo derfor, at Marcussens Bro bare er et godt sted at bo.*

Og så har jeg slet ikke nævnt, at der var formiddagspause klokken 10 med mulighed for at justere væskebalancen med en vand eller en øl.

Frokosten med indkøbt lækkert smørrebrød fulgte klokken 12, så ingen skulle gå sultne til eftermiddagsluren. Også det var godt!

Tak for en herlig arbejdsdag. For skønne og lærerige timer. For godt humør og fælles glæde.

Finn Carpentier

Svalbard - og isbjørnen, der blev borte

Det var spændende at lytte til Hennings og Lennerts begejstring for udsigten til at skulle besøge Svalbard. Det var meningen, at turen derop til det virkeligt ”høje nord” skulle finde sted tilbage i januar måned. En tur på blot 5 dage i sneens, isens og isbjørnens rige.

Der er langt til Svalbard, men direkte fly fra Aalborg til destinationen skulle gøre turen overkommelig, men desværre ikke overkommelig nok for flertallet. I hvert fald blev den bestilte tur aflyst, og Henning og Lennart måtte se forgæves efter isbjørnene.

”Erstatning” var dog på vej. ”Hvad med en tur til Finmarken og julemandens værksted”! blev de spurgt, og det kunne de to gæve beboere på Marcus-sens Bro ikke stå for.

Isbjørn blev det ikke til, men kulde, is, sne og ikke mindst det flammende nordlys. Tilmed blev de begge udlært i at køre rigtig hundeslæde og overvejer nu at tilbyde instruktion i disciplinen. Desværre - *eller vel snarere heldigvis* - har vi ikke så meget sne herhjemme, så måske kundegrundlaget er for spinkelt.

En fantastisk god og spændende tur fik de to rejsefæller ud af det. Det kan I læse mere om andet sted i denne udgave af Kanal Nyt.

God fornøjelse.

Finn Carpentier

Henning og Lennart på nordlyseventyr eller vildmarkstur til og i Lapland.

Som fortalt andet sted her i bladet skulle de egentlig have været på Svalbard og set nordlys med *"Nille"* - *Henning og Lennart* - men efter 3 aflysninger på grund af manglende tilslutning, valgte de to rejselystne *"drengene"* i stedet at tage på nordlyseventyr i Lapland, og det kom de bestemt ikke til at fortryde. Ved hjemkomsten strålede de da også af fortællelyst, som folk gør, der har fået opfyldt deres rejsedrømmes mål og er fyldte med oplevelser og indtryk, som de gerne vil dele med andre.

"Det kan vi godt prøve en anden gang", sagde Lennart til Finn en dag, da de tilfældigt mødtes på flisegangen kort efter, at de to rejsefæller var kommet hjem fra det, man vist roligt kan kalde *"en eventyrlig tur"*.

Smil og alvor
hører med, når

begge dele
man er så langt
hjemmefra

Lennarts bemærkning knytter til ved, at de havde haft en god tur, begivenhedsrig og spændende - og ikke mindst, at de to var *"gået godt i spænd"*!

I eventyret *"Snedronningen"* tager H. C. Andersen os med på besøg i det høje nord, faktisk samme sted, som Lennart og Henning besøgte. Til *"Snedronningens Rige"*, hvor alt er præget af kulde, is og sne, men også et sted, hvor den lille Gerda

møder en varme, som bestyrker hende i, at der er en fremtid midt i nutidens grumme kulde.

H. C. Andersen véd at fortælle om den fremtid, om finnekonen, der hjælper på vej - og om Finmarkens voldsomme kulde.

Alt det, som Lennart og Henning under deres besøg oplevede på egen krop, om man så kan sige: da de kørte afsted på hundeslæde selv med tømmen i hånd; da de bare gik omkring i fri luft; da de sad indenfor og kiggede ud; og da de gik derude og betragtede det betagende og flammende nordlys.

To gæve Hadsund-drenge på eventyr - man fornemmer, at de har det godt, og at de nyder det

Hu – hej, hvor det går

Julemandens værksted ikke at forglemme, men det er en helt anden historie. Et stykke skabt kultur midt i den voldsomme natur.

Det hele kom i stand i kølvandet på skuffelsen over den tabte tur til Svalbard. Og det blev en stor oplevelse, som de begge gerne ville fortælle om, og en dag lå der da også en indbydelse til at komme til rejseforedrag i fælleshuset.

Mange fra Broen tog imod det gode tilbud. Sammen med mange andre 60+ere havde de to *"drenge"* - som Henning og Lennart blev kaldt på turen - været på en fantastisk ferierejse i det iskolde nord, hvor det sneede hver nat, og hvor temperaturen nemt kunne snige sig ned på adskillige frostgrader. Derfor var det også nødvendigt at *"drikke meget varmt saftvand"* og låne tykke, varme dragter til de spændende aktiviteter i det snedækkede og tilfrosne landskab, for som Henning sagde under foredraget: *"Vi så meget is!"*

Dagene var spækket med usædvanlige oplevelser, der nok fysisk kunne kræve sit. Det forlød i øvrigt, at Henning havde været den modigste på turen, og den, der havde fået lokket Lennart med ud på de vilde vover eller på safari på bagsædet af en

Flot og funktionelt badeværelse hørte naturligvis med i prisen!

Hvor er det smukt!

snescooter i den urørlige vilde vinterørken. Programmet bød også på rensdyrkanetur og nordlysaften i *Kåte*.

Finnerne kalder i øvrigt nordlys for "*rævebrand*" (*revontulet*). To nætter tilbragte Henning og Lennart på det imponerende *Apuka Resort* i en opvarmet iglo

Stemningen fejler ikke noget

En sammenbidt Lennart

Iglo med
glastag og
udsigt til
den åbne
himmel

med glastag, hvor de fra sengen kunne se stjerner og nordlys. Lidt luksuriøs har man vel lov at være?!

Julemandens landsby mellem *Apukka* og *Rovaniemi* var efter Hennings mening også værd at besøge. Man kunne lige så godt få alle oplevelser med, når man nu

Fantastiske
nordlys - og
fantastisk
smukt.
Naturens
største
mesterværk,
som der stod
et sted

var kommet så højt mod nord. Lennart var vist mere tilbageholdende. Her blev der i øvrigt solgt julepynt helt til den 28. februar.

I byen *Kemi* gik de rejsende ombord på en russisk isbryder, som hedder *Sampo*, for at deltage i et krydstogt i *Den Botniske Bugt*. Undervejs gjorde skibet et stop, hvor de, der havde lyst, kunne deltage i en is-flydende begivenhed iklædt overlevelsесdragter. Hvem mon havde lyst til det i rejseselskabet? Selvfølgelig de modige ”drenge” fra Hadsund - eller var det kun Henning?

Efter krydstogtet besøgte de *Rovaniemi*s sneborg med unikke isskulpturer, kapel og en restaurant - alt sammen skabt af is. Her fik de måske det kolde bord?

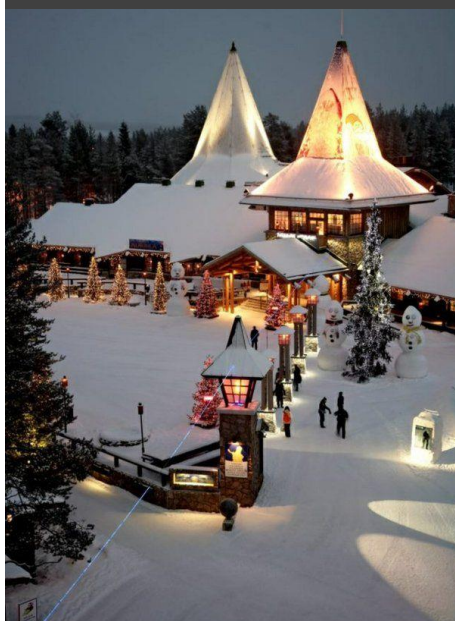
Under foredraget viste Henning mange billeder fra den fantastiske tur og fik da også sagt, at den helt bestemt havde været alle pengene værd, og han var klar til at tage derop igen.

Det blev en dejlig fortælleaften, der selvfølgelig sluttede med kaffe og kage, som det sig hør og bør.

Bente Carpentier

Glimt fra julemandens værksted

På vandretur på isen - lige sat ”i land” fra isbryderen *Sampo*.
Lav sol - lange skygger.

*Hvad mon Henning står og tænker på, eller
har han mon fået øje på noget specielt?*

Afslapning og hygge - der skulle jo også være tid til "*varme drikke*" i den stundom hårde kulde.

Anita er fritidsfisker

I forårstiden svømmer mange sild og hornfisk forbi Marcussens Bro på deres videre færd mod Hobro, og det har givet gode fangster for stedets fritidsfiskere, som bl.a. tæller Anita, Margit, Thorkild og Preben. Alle har de nydt at mærke rykket i snøren og efterfølgende synet af og spændingen ved at hive en sprællende hornfisk eller sild på land. For Anita, der er forholdsvis nystartet fritidsfisker, giver det fred og ro i sjæl og krop at stå med fiskestangen ved fjorden og nyde den smukke natur, der ligger lige uden for døren.

Det var hyggeligt at få en fiskesnak med Anita i forårssol på hendes østlige terrasse. Anita er vokset op her i Hadsund og har boet på Skovvej, som jo også ligger tæt ved fjorden. Som barn blev hun ofte sendt på fiskerihavnen efter fisk, og det kunne prismæssigt være en fordel at sende en lille pige på indkøb.

Anitas interesse for at fiske stammer hovedsagelig fra familien, nok især fra sønnen Rolf, med hvem hun har besøgt "Put & Take" søer i området. Det er dog ikke altid, at fangsten har været noget at prale af. Måske har den blot været en lille aborre til udsimidning, men det vigtigste er også familiesamværet og opholdet i naturen.

Anita håber dog en dag at få en havørred på krogen, for ovnstegt havørred på grønsagsbund er en lækker spise. Hornfisk smager nu heller ikke så ringe, selv om de har selvlysende grønne ben. Hornfisken, som ligger på viskestykket på billedet,

er Anitas rekordfangst, og stolt fortæller hun, at hun selv har målt den til 76 cm, og det kan vi roligt stole på, selv om nogle lystfiskere får længere og længere arme, når de præsenterer deres fangster.

Sidste år fik Anita 4 sild på ad gangen på sit sildeforfang.

Som fritidsfisker skal man have et fisketegn, for ellers kan fiskerikontrollen kræve en anselig bøde. En dag kunne Anita se, at kontrollen var i fiskeområdet, men hun havde sit på det tørre med et nyt fiskekort, så hun havde intet at frygte, da hun blev kontrolleret. I øvrigt er det en billig fornøjelse at være

fritidsfisker. Et årskort koster 185 kr., og for pensionister er det gratis. Tilmed skaffer denne hobby ind imellem ligefrem mad på bordet.

Den 14. maj var det Mors dag, og de fleste mødre fik blomster, men ikke Anita. Nej, hun ville hellere have blink og sildeforfang og på fisketur. Derfor denne vist ret så specielle morsdagsgave.

Anita låner fiskestangen hos sin gode nabo, Margit, der også er en ivrig fritidsfisker, og som har fanget sild i spandavis, så det er et godt kompagniskab af kvindelige fiskere.

I øvrigt er Anitas barnebarn Alfred også med mormor på fisketur, så mon ikke næste generation af fiskere er sikret?

Jo, det er godt at have det som en fisk i vandet eller være frisk

som en fisk eller måske en lækker sild. Knap så godt er det, når tingene går i fisk, eller man bliver indbudt til torskegilde.

Apropos: Hvad med efterårets ålegilde?

For det er jo forbudt at fange ål i fjorden, fordi bestanden er for lille. Gode råd er dyre; men mon ikke de tidligere så gæve ålefiskere finder på en løsning. Det kunne være sildegilde eller rødspættefest med "*skrubbe-af-mad*"??

Torskegilde gider vi ikke. Det er for dyrt.

Bente Carpentier

Torsdagsklubben

Der er tilgået redaktionen af Kanal Nyt en lille meddelelse fra vores bestyrelsesformand Hanne Toft.

Hanne skriver:

Hej til alle beboerne!

Tak til jer der har været med til at gøre torsdagsklubben til en succes.

På torsdag den 18. maj er der helligdag, derfor ingen torsdagsklub.

Vi holder derefter sommerferie. Nu er vejret så godt, at vi igen kan mødes ved vandet.

Jeg vil starte op igen torsdag den 7. september.

Håber vi ses til mange hyggelige timer, som vi har haft i vinterhalvåret.

Mange sommerhilsner

Hanne.

Fra redaktionens side kan vi kun være glade og taknemlige for Hannes initiativ og for viljen til at få det gennemført. Tak til alle jer, der har bakket op og dermed være med til at understrege, at Marcussens Bro er et godt sted at bo.

På gensyn til efterårets torsdagsklub - og glædelig sommer

Bente og Finn Carpentier

Bryllup på Marcussens Bro!

Intet mindre end - Årets brudepar!

Foto: Poul Krogh

Jo, det er ganske vist! Lørdag den 15. april 2023 - i øvrigt dagen efter vores generalforsamling - blev Anita og Allan kone og mand ved en bryllupsceremoni på Rådhuset i Hadsund.

Vi ønsker alle hjertelig tillykke med brylluppet og glæder os over, at den slags også kan finde sted blandt beboere på Marcussens Bro!

Det er altså et godt sted at bo!

Finn Carpentier

Foto: Evan Elgaard Christiansen

M I D S O M M E R

Vedvarende rygter vil vide, at der også i år bliver fejret

S A N K T H A N S A F T E N

på Marcussens Bro

Det sker pudsigt nok
fredag den 23. juni 2023

Grillen tændes og er klar klokken 18.30.

Medbring

KØD MED TILBEHØR
evt. *PARAPLY*
DET GODE HUMØR

Øl, vin, vand kan købes til særdeles fordelagtige priser

Mød op og vær med!

Festudvalget

Husker du at slå knuden?

Det er vigtigt, faktisk meget vigtigt, at du husker at slå knude på den grønne pose med madaffald. Det bliver i hvert fald understreget i Mariagerfjord kommunes affaldssorteringsguide, men til gengæld er det ikke så vigtigt, hvilken farve posen har, når de to medfølgende grønne ruller til den grønne spand er brugt op. Den altædende køkkenskraldespand er blevet erstattet af flere andre spande, og der er kamp om pladsen i de i forvejen fulde køkkenskabe, hvor det gælder om at finde på kreative løsninger. Bauhaus, XL, Jem & Fix, Ikea m.fl. har øjnet et nyt marked med forskellige smarte navne og kan tilmed rose sig af at arbejde for den grønne sag.

Affaldssortering er en meget kompliceret sag, og der er delte meninger om nytteværdien af arbejdet. De mange spande rundt om i by og på land pynter jo ikke ligefrem i landskabet, selv om ihærdige borgere prøver at camouflere dem bag hjemmegjorte skraldespande skjulere.

Jo, vi har fået nok at se til og et nyt emne at samtale om, og de fleste er nok ikke helt sikre på, i hvilken gruppe, de forskellige affaldsprodukter hører hjemme. Men I kan jo prøve at stille hinanden nogle spørgsmål:

- *Hører mælkekartonen hjemme i restaffald eller plastic?*
- *Er beskidt køkkenrulle madaffald?*
- *Hvor mange tomatrester må der sidde tilbage i dåserne?*
- *Skal flamingoplader i plastic?*
- *Må pizzabakker komme i papir?*
- *Må bøger komme i papir?*
- *Må æggeskaller komme i madaffald?*
- *Hvor skal man placere en emballage, der både består af papir og plastic?*
- *Skal man skylle dåserne helt rene?*
- *Er blomsterbuketter madaffald?*

Vi har en robot til at slå græs. Måske ville det være en ide at få en robot, der kan sortere affald? I hvert fald er det utroligt, hvor meget emballage, der bruges til fx indpakning af frugt, grønt og kød. Efter min mening er det vigtigt, at vi alle gør en indsats for miljøet, men ordet ”bæredygtighed” er ved at være lidt fortærsket i det offentlige og politiske rum.

Den 30. maj tager Hanne og Anita til et kommunalt indkaldt møde om affaldssortering, og det bliver spændende, hvad de bringer med hjem til os.

Bente Carpentier

Bazar i Kanal Nyt

Brio "*sommerhus barnevogn*" i fin stand til salg for 400 kr.

Ganske vist er vi alle på Broen ovre den fødedygtige alder, men jeg prøver alligevel at udsende dette tilbud, for måske kender I forældre eller bedsteforældre, der har brug for en ekstra barnevogn til de små guldklumper.

Som de fleste af jer ved, er vi bedsteforældre til Sofia på 5 og Peter på 2½ år, og vi har haft stor glæde af denne barnevogn til Peter, der har været glad for en god og lang lur ude ved sommerhuset.

Peter er nu vokset fra barnevognen, der derfor er klar til "*at komme videre*". Lige nu venter den med andre ord på en ny lille bruger.

Med barnevognen følger to pæne madrasser, babypose og regnslag.

Barnevognen kan besigtiges efter henvendelse til Bente i nummer 4.

Lennart og Henning i Fælleshuset klar til at fortælle og vise billeder fra deres eventyrrejse til Det høje Nord.

Imponerende nordlys
Med hundeforspand klar til afgang

KANAL-NYT nr. 20 forår/sommer 2023 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde og fornøjelse.

Tak for input, ideer, artikler og billeder. Vi har brugt det, vi kunne, men tak til alle jer, der har leveret.

Som aftalt bliver bladet "*omdelt*" digitalt og vil være tilgængelig på boligforeningens hjemmeside på adressen

<http://www.marcussensbro.dk/>

Næste nummer af KANAL-NYT udkommer efter planen til december måned. **Deadline** til næste nummer er **mandag den 6. november 2023**.

Glædelig sommer til jer alle - og tak for denne gang
Bente og Finn